

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/29/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5708209978
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5708209978.27

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľa: L. I., B.. XX.X.XXXX, X. T., D.. Y.. T. Č.. XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kuric, JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o., so sídlom Žilina, Dolný Val č. 11 proti odporkyňi: N. V., X. X. Č.. XXX, zast. Mgr. Zuzanou Pivoňkovou, advokátkou so sídlom v Martine, E.B. Lukáča č.2 v konaní o zapl. 500.000 Sk s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietá.

Navrhovateľ je povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne odporkyne vedený v O., H..U.., Č..Ú..: XXXXXXXXXXX/XXXX trovy konania odporkyne v sume 5.258,95 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu k vráteniu 500.000 Sk, čo je pôžička, ktorú jej poskytol dňa 28.9.2005 a to tak, že jej túto sumu zaslal na účet.

Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 657 O.z., podľa ktorého zmluvu o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Vznik pôžičky predpokladá dohodu strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Dohoda strán vyjadruje ich vôľu, aby jedna strana prenechala druhej strane veci určené podľa druhu s tým, že druhá strana vráti po čase veci toho istého druhu. Táto dohoda nemusí nevyhnutne riešiť splatnosť pôžičky, ani to, či ide o odpltnú, alebo bezodpltnú zmluvu. Inak táto dohoda musí vyhovovať náležitostiam pre zmluvy vôbec. Na základe dohody vznikne pôžičkový pomer medzi veriteľom a dlžníkom a v jeho rámci najmä povinnosť veriteľa odovzdať predmet pôžičky a oprávnenie dlžníka požadovať jeho odovzdanie.

Podľa názoru súdu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal zmluvu o pôžičke s odporkyňou. Táto zmluva mala byť uzavretá ústnou formou, čo však odporkyňa popierala. Navrhovateľ najskôr tvrdil, že suma 500.000 Sk mala slúžiť na podnikanie odporkyne, neskôr, že sa malo jednať o pôžičku na kúpu domu vo P.. Súdu sa javí nelogické tvrdenie navrhovateľa, jeho postup, že peniaze zaslal na účet odporkyne, keď kúpna cena sa platila v hotovosti. Ďalej je nelogické, že by kupoval nehnuteľnosť vo P. navrhovateľ odporkyňi z úveru, ktorý si vybavil, keď v tom čase mu dlhovala, podľa jeho tvrdenia odporkyňa 500.000 Sk. Ak by to tak bolo, tak by bolo logické, že by si do kúpnej ceny zarátal túto sumu. S poskytnutím úveru sú spojené ďalšie finančné náklady. V konaní bolo preukázané aj výpoveďou samotného navrhovateľa v trestných konaniach, že do polovice roku 2005 si požičiaval peniaze od rôznych subjektov vrátane odporkyne, jej starej mamy. Sám vypovedal, že v druhej polovici roku 2005 už mal peniaze za odpredaj hotela a dlhy vracal. Dlížoby mal aj voči zdravotným poisťovniam,

ako aj sociálnej poisťovni. Viedlo sa proti nemu aj trestné konanie. Tieto dlžoby vyrovnával po odpredaji hotela. Že do polovice roku 2005 nemal dostatok finančných prostriedkov, že si peniaze požičiaval potvrdili aj svedkovia, ktorých súd opätovne vypočul. Z dokazovania tiež vyplynulo, že odporkyňa zo svojho účtu vyberala viackrát peniaze a prevádzala ich na účet navrhovateľa. Tieto mali slúžiť aj na krytie nákladov spojených s prevádzkou hotela, hradenie miezd zamestnancov, energií a podobne.

Súd teda vyhodnotiac všetky dôkazy a to každý jednotlivito, aj v ich vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, ako je uvedené vyššie, že navrhovateľ nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno ohľadom pôžičky, ktorú mal poskytnúť odporkyni na kúpu nehnuteľnosti vo P.. Vykonané dokazovanie neumožnilo súdu prijať záver o pravdivosti tvrdenia navrhovateľa ohľadom pôžičky a preto jeho návrh zamietol.

Tvrdenie navrhovateľa preukazovali len svedkovia T. a W.. Ich výpovede však súd vyhodnotil ako nevieryhodné v snahe pomôcť navrhovateľovi. Svedok T. bol blízkym priateľom a spolupodnikateľom s navrhovateľom. Je predsedom predstavenstva spoločnosti I.. Výpovede svedka T. a W. sú sčasti rozdielne. Svedok T. vypovedal, že nevidel konkrétne vyplácanie peňazí. Na druhej strane však svedok W. vypovedal, že pri vyplácaní 1.400.000 Sk navrhovateľom bol T. prítomný. Z vykonaného dokazovania aj zo samotnej výpovede navrhovateľa v trestnom konaní sa súdu javí vieryhodné tvrdenie odporkyne, že sa jednalo o vracanie peňazí, ktoré požičala navrhovateľovi. Tieto peniaze vracal navrhovateľ, ako to sám uviedol v druhom polroku 2005 po odpredaji hotela, čo korešponduje s dátumom prevodu peňazí na účet navrhovateľky.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že okresný súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov jednostranne priklonil na stranu odporkyne, ktorá si zabezpečila svedkov výlučne zo svojej rodiny, resp. zo svojho bližšieho okolia. Z listinných dôkazov podľa neho jednoznačne vyplýva, že poskytol odporkyni pôžičku. Jeho tvrdenie preukázali svedkovia T. a W.. Ďalej vytýkal okresnému súdu, že sa zaoberal úvahami a špekulovaním o finančnej situácii navrhovateľa v roku 2005, ale sa nezaoberal podstatou veci a tou je pôžička odporkyni.

V dôsledku odvolania navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 6Co 241/2013 zo dňa 20.6.2013 zrušil rozsudok Okresného súdu v Martine a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení okrem iného poukázal na to, že dostatočne nevyhodnotil tú skutočnosť, že odporkyňa v čase od 30.9.2005 do 7.10.2005 uskutočnila výber sumy 500.000 Sk a to aj napriek tomu, že bolo dostatočne preukázané, že na účet odporkyne zaslal navrhovateľ dňa 28.9.2005 500.000 Sk. Ďalej poukázal na to, že v tom čase, keď zaslal sumu 500.000 Sk na účet odporkyne mal na účte dostatočné množstvo finančných prostriedkov. Podľa názoru Krajského súdu v Žiline je potrebné ešte doplniť dokazovanie, či v čase zaslania sumy 500.000 Sk na účet odporkyne účastníci žili v spoločnej domácnosti a či spolu hospodárili, ďalej zistiť okolnosti, za ktorých došlo k zániku spoločnej domácnosti, resp. spoločného hospodárenia. Taktiež bude potrebné doplniť dokazovanie ohľadom výberu peňazí v sume 500.000 Sk odporkyňou z účtu v čase od 30.9.2005 do 7.10.2005, ako aj zobrať úveru odporkyňou vo výške 1.500.000 Sk zo U. U..

V intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline okresný súd doplnil dokazovanie, predovšetkým opätovným vypočutím účastníkov.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že sumu 500.000 Sk poskytol odporkyni na jej žiadosť. V tom čase žili v spoločnej domácnosti, avšak hospodárili oddelene a to od ich rozvodu v roku 1997.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že v čase, keď jej boli zaslané peniaze na účet odporcom, už nežili v spoločnej domácnosti, ani spolu nehospodárili. Spolu nehospodárili od rozvodu. Príčinou toho, že spolu nehospodárili a nežili pod jednou strechou bol ich rozvod. Pokiaľ sa týka výberu sumy 500.000 Sk, od 30.9.2005 do 7.10.2005, na čo poukázal Krajský súd v Žiline, tak túto sumu vyberala postupne. Použila ju na vrátenie jednak dlhu otcovi vo výške 150.000 Sk a tiež túto sumu vyberala aj z dôvodov prípravy na podnikanie. Pokiaľ sa týka úveru 1.500.000 Sk, tak tento zobrala z toho dôvodu, že jej to prikázal

navrhovateľ a podľa jej vyjadrenia ju k tomu prinútil. Z týchto peňazí potreboval hradiť dlžoby, exekúcie. Prisľúbil jej, že ich vráti po odpredaji hotela v Z.. Poukázala na to, že mal rôzne dlžoby voči fyzickým osobám, napr. voči pánovi O.. To, že mal v minulosti dlžoby a že si požičiaval peniaze v hotovosti na vyplatenie podližností firmy I., H..U.. uviedol aj sám navrhovateľ v zápisnici zo dňa 29.5.2006 v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Martine sp.zn. Č.: C.-XXX-C.-T.-XXXX, ktorá je súčasťou aj tohto spisu (č.l. 110), teda v žiadnom prípade sa podľa nej nejednalo o pôžičku, ale o vracanie dlhov, ktoré mal aj voči jej otcovi, starej matke a matke, čo títo potvrdili svojimi svedeckými výpoveďami. Z úveru, ktorý zobrala ona a finančné prostriedky, ktoré previedla na účet navrhovateľa boli platené aj ďalšie dlžoby, ktoré mal navrhovateľ. Dňa 14.3.2005 boli trvalým príkazom uhradené dve platby a to 91.451,10 Sk a suma 246.958,10 Sk, ktorým bol uhradený starý úver navrhovateľa. Dňa 20.6.2005 bola vybratá suma 156.000 Sk, dňa 25.6.2005 bola vyplatená suma 150.000 Sk v hotovosti, dňa 24.6.2005 suma 600.000 Sk v hotovosti, dňa 16.6.2005 bolo kartou vybraté 5.000 Sk a 10.000 Sk, dňa 27.6.2005 bolo vybraté kartou 10.000 Sk, 10.000 Sk a 5.000 Sk. Ku dňu 27.6.2005 bola zaslaná na účet navrhovateľa suma 1.443.409,20 Sk. Dňa 27.6.2005 prišla na účet suma 9.900.000 Sk z predaja hotela v Z.. Dňa 28.6.2005 bola vybratá v hotovosti suma 500.000 Sk a 600.000 Sk, dňa 29.6.2005 suma 200.000 Sk, dňa 29.6.2005 suma 600.000 Sk a ďalší výber bol dňa 14.7.2005 v sume 9.935.070 Sk. Týmto preukazovala, že v čase ním tvrdenej pôžičky nedisponoval takými sumami, že by jej mohol požičať 500.000 Sk nakoľko dňa 29.6.2005 bolo prevodným príkazom prevedená suma 1.000.000 Sk a 5.000.000 Sk na korunové podielové fondy. Dňa 15.7.2005 bola prijatá na jeho účet suma 3.800.000 Sk ako druhá časť kúpnej ceny z predaja hotela. Ten istý deň bola príkazom prevedená suma 3.000.000 Sk do korunového podielového fondu. V priebehu roku 2005 bola navrhovateľovi z korunových podielových fondov vyplatená suma 4.507.257,55 Sk, čiže spolu so sumou, ktorá zostala z kúpnej ceny po prirátaní sumy 4.507.257,55 Sk bola suma 9.207.257,55 Sk, z čoho podľa vyjadrenia navrhovateľa v trestnom konaní bolo uhradené 15.310.633,20 Sk. Ďalej mal navrhovateľ požičanú aj sumu 700.000 Sk od pána W., čo bolo preukázané v konaní Okresného súdu Martin sp.zn. 10C 105/2009. S týmito tvrdeniami odporkyňa preukazovala tú skutočnosť, že navrhovateľ nemal k dispozícii na svojom účte také sumy, z ktorej by jej mohol požičať 500.000 Sk, ako to tvrdí.

Navrhovateľ túto časť výpovede odporkyne nenamietal.

Súd teda po doplnení dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline dospel k takému istému záveru, ako v svojom rozsudku zo dňa 3.9.2012, ktorým zamietol návrh navrhovateľa, nakoľko mal za to, že tento nepreukázal, že dňa 28.9.2005 požičal odporkyňu 500.000 Sk. Je síce pravdou, že v rozpätí od 30.9.2005 do 7.10.2005 odporkyňa vybrala postupne sumu 500.000 Sk, avšak podľa názoru súdu je nelogické, aby si to vyberala po častiach, keď podľa tvrdenia navrhovateľa celú sumu 500.000 Sk mala doplatiť na kúpnu cenu za nehnuteľnosť vo P. a teda ju mohla vybrať naraz. Podľa názoru súdu je vieryhodnejšie tvrdenie odporkyne, že túto sumu použila na vrátenie dlhov, ktoré jej vznikli z toho dôvodu, že požičiavala peniaze pre navrhovateľa. Že navrhovateľ mal popožičiavané peniaze od rôznych fyzických osôb, aj sám priznal vo svojej výpovedi v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v T. pod sp.zn. Č.P.:C.-XXX/OEK-T.-XXXX dňa 4.5.2007, kde uviedol, že dlžoby vracal aj v druhom polroku 2005 po obdržaní platby za predaj hotela (č.l. 117). Ďalej podľa názoru súdu sa javí ako nelogický postup na strane navrhovateľa, ktorý sumu 500.000 Sk zaslal na účet odporkyne z dôvodov doplatenia kúpnej ceny za dom vo P.. Logickejšie by nepochybne bolo, že by túto sumu vybral a priamo vyplatil predávajúcemu W., ktorý žiadal vyplatiť kúpnu cenu v hotovosti. Súd teda vychádzajúc z rozsiahleho dokazovania, keď pri tom vyhodnotil každý dôkaz osobitne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach vrátane doplnenia dokazovania výpoveďami účastníkov, ktorými bolo preukázané, že spolu nehospodárili od rozvodu, t.j. od roku 1997. ohľadom spoločného hospodárenia, výberu peňazí odporkyňou z účtu a použitím peňazí z úveru, ktorý si zobrala odporkyňa na požiadanie, nátlak navrhovateľa a ktorý bol prevedený na účet navrhovateľa rozhodol tak, ako aj vo svojom rozsudku zo dňa 3.9.2012 a návrh navrhovateľa zamietol, nakoľko tento neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal že suma 500.000 Sk, ktorá bola zaslaná na účet odporkyne dňa 28.9.2005 bola pôžičkou. V konaní navrhovateľ nepreukázal, čo bolo jeho povinnosťou, že by došlo medzi ním a odporkyňou k dohode o požičaní peňazí, ktorá by vyjadrovala ich vôľu, že on prenechal odporkyňu peniaze s tým, že mu ich odporkyňa vráti (§ 657 O.z.). Podľa názoru súdu sa jednalo o sumu, ktorú navrhovateľ odporkyne vracal z titulu predchádzajúcich pôžičiek, ktoré mu zabezpečila. Pri hodnotení dokazovania súd vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu v Martine sp.zn. 10C 238/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6 Co 82/12, sp.zn. 10C 105/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co 83/12,

sp.zn. 10C 108/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7 Co 210/12 a sp.zn. 9C 256/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8 Co 56/12. Uvedenými rozsudkami boli zamietnuté návrhy na vrátenie pôžičiek, ktoré mal poskytnúť odporkyni, nakoľko svoje tvrdenia nepreukázal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., zaviazal navrhovateľa uhradiť na účet právneho zástupcu odporkyne trovy konania odporkyne v sume 5.258,95 € , pretože táto mala plný úspech vo veci. Trovy konania pozostávajú zo 16 úkonov práv. zastupovania po 320,34 € , v 9 prípadoch sa jedná o úkony právneho zastupovania v celom rozsahu, 2 x štvrtinového úkonu za účasť na vyhlásení rozsudku po 80,09 € , 2 prípadoch príprava a prevzatie zastupovania a porada s klientom, nakoľko došlo k zmene právneho zástupcu, 2 plné úkony za odvolanie proti rozsudku z 23.12.2010 a písomné podanie na súde dňa 21.12.2011, 2x rež. pauš. v roku 2009 po 6,95 € , 4 x rež. pauš. v roku 2010 po 7,21 € , 3 x rež. pauš. v roku 2012 po 7,63 € a 2 x rež. pauš. po 7,81 € . Ďalej trovy konania pozostávajú z 19 % DPH za právne úkony v rokoch 2009 až 2010.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej , možno odôvodniť len tým,že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy , potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.